

δαμινά ἐγροικούδονε ἡ φωνή του Σητ. "Ηκουσα ἓνα χτύπο, δαμινά - δαμινά Κρήτ. Δαμινά - δαμινά σ' ἀκούω αὐτόθ.

δαμινός ἐπίθ. Κρήτ.

Τὸ Ὑστερυβυζαντ. ἐπίθ. δ α μ ι ν ό ς. Βλ. Φορτουν. (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ., 216) «καὶ φωνές δαμινές τῷ γυναικῷ καὶ κοπελλιῷ» καὶ εἰς Ἑρωτοκρ. Β, 708 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.) «κι ἂν ἤσυρε καὶ δαμινὴ φωνή, δὲν ἐγροικῆθη». Κατὰ Γ. Χατζιδ., Ἐπετ. Φιλοσ. Σχολ. Πανεπ. Θεσσαλον. 1 (1927), 33 κέξ. ἐκ τοῦ Ἑλληνιστ. ἐπίθ. ο ὕ δ α μ ι ν ό ς.

Ὁ ἐλάχιστος, ὁ ἀμυδρῶς θεώμενος ἡ ἀσθενῶς ἀκουόμενος: "Ηκουσε ἓνα δαμινὸ - δαμινὸ χαρχαλαμέδο (= ἐλαφρὸν θόρυβον) Ἐκεῖ πάνω μιὰ δαμινὴ - δαμινὴ φωθιά Συνών. ἄ τ ο ν ο ς, σ ι γ α ν ό ς, ψ ι θ υ ρ ι σ τ ό ς.

δαναῖδα ἡ, Θράκ. (Αἰν.) δαναῖδα Μακεδ.—Λεξ. Βάιγ. Κορ. "Ατ. 5, 49 Μπριγκ. Βλαστ., 461 νδαναβία Κάρπ. ("Ελυμπ.) ταναβία Κάσ.

Ἐκ τοῦ Βυζαντ. δ α ν α ῖ ς. Ὁ τύπ. δ ε ν α ῖ δ α καὶ εἰς Σομ.

Τὸ φυτὸν Καλαμίνθη ἡ νεπέτη (Calamintha nepeta) τῆς οἰκογ. τῶν Χειλανθῶν (Labiatae) ἐνθ' ἂν.: Λούνοντ-ται με τήτ-ταναβία τῶν μεγαλώνουν τῶ ὅλα τὰ μαλ-λιὰ Κάσ. Συνών. ἄ γ ρ ι ο ρ ῖ γ α ν η 1α.

δανείζω κοιν. καὶ Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.) Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.) Πόντ. ('Ιμερ. 'Ινέπ. Χαλδ.) δανείζου κοιν. βορ. ἰδιωμ. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) δανείδω Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ.) δανείζ-ζω Καλαβρ. (Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) Κάλυμν. Κῶς Μεγίστ. Χίος (Καρδάμ.) δανείδω Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Στερνατ. Τσολλίν.) τανείδω Ἀπουλ. (Καστριν. Μαρτ.) δανείντω Ἀστυπ. Σίφν. δανείττω Χίος διανείζω Πόντ. (Οἶν.) δανείζω Πόντ. (Κοτύωρ. "Οφ. Τραπ. κ.ά.) δανείν-νον Λυκ. (Λιθύσσ.) βανείζω Κάρπ. βανείντω Κάρπ. 'ανείζω Κάρπ. Κύπρ. 'ανείδω Κάρπ. ("Ελυμπ.) δανείζουρ ἐν Τσακων. δαν'ζου Πάρ. (Λεῦκ.) Παρ. δάνειg-γα Ἀπουλ. (Στερνατ.) Ἀόρ. ἐδάνειζα Πόντ. (Οἶν.) ἐδάντσα Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. κ.ά.) ἐδάνεια Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) δάν'σα Καππ. ('Αραβάν.) Ὑπερσ. ἡμ-μον δανείοντα Καλαβρ. (Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) εἶχα δανείοντα Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Στερνατ. Τσολλίν.) Προστ. ἄορ. δάνεισο Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) δάνειζον Πόντ. δάντζον Πόντ. (Τραπ.) δάνεισο - δανείσετε Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Στερνατ. Τσολλίν.) δάνειε - δανείετε Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) Ἀπαρ. ἄορ. δανεί Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Χωρίο Ροχούδ.) δανείσει Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Τσολλίν.) Μετοχ. ἐνεστ. δανείδζοντα Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ.) δανείδζοντα Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Στερνατ. Τσολλίν.) ἄορ. δανείοντα Καλαβρ. (Βουν. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) δανείντα Καλαβρ. (Γαλλικ.) δανείοντα Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Στερνατ. Τσολλίν.) Μέσ. δανείδ-ζομαι Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ.) δανείσκομαι Πόντ. (Κοτύωρ.) δανείσκουμαι Πόντ. ('Αργυρόπ. "Οφ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) διανείσκομαι Πόντ. (Οἶν.) Παρ. ἐδανείσκου-μ'νε Πόντ. (Χαλδ.) Ἀόρ. ἐδανείστα Πόντ. ("Οφ. Τραπ. κ.ά.) ἐδανείστα Πόντ. (Οἶν.) δανείστα Καππ. ('Αραβάν.) ἐδανείστηνα Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) ἡδανείστημο Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. κ.ά.) ἐδανείστημα Νάξ. ('Απύρανθ.) Ὑπερσ. ἡμ-μον δανειστώντα

Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) Προστ. παθ. ἄορ. δάνειστα - δανεισῆτε Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) Ἀπαρ. δανείσ'ναι Πόντ. (Τραπ.) δανεισῆ Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) Μετοχ. παθ. ἄορ. δανειστώντα Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) παθ. παρακ. δανειμ-μένο Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.)

Τὸ ἀρχ. ρ. δ α ν ε ῖ ζ ω. Διὰ τοὺς τύπους τ α ν ε ῖ δ ζ ω, δ ἄ ν ε ι g-γ α, ἐ δ ἄ ν ε ι α, δ α ν ε ῖ ω, δ ἄ ν ε ι ε - δ α ν ε ῖ ε τ ε, δ α ν ε ῖ ο ν δ α, δ α ν ε ῖ, δ α ν ε ῖ ν δ α, ἐ δ α ν ε ῖ σ τ η ν α καὶ ἡ δ α ν ε ῖ σ τ η μ ο βλ. Α. Καραναστ., Λεξ. Ἑλλ. ἰδιωμ. Κάτω Ἰταλ. εἰς λ. δ α ν ε ῖ δ ζ ω.

1) Δίδω τί ἐπὶ ἐπιστροφῇ κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Στερνατ. Τσολλίν. κ.ά.) Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.) Πόντ. ('Ιμερ. 'Ινέπ. Κοτύωρ. Οἶν. "Οφ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων.: Δανείζω λάδι - ἀλεύρι - ψωμί. Τοῦ δάνεισα τὴν ὀμπρέλα μου καὶ μοῦ τὴ γύρισε σὲ κακὰ χάλια. Δανείστηκε τὸ φουστάνι τῆς φιλιανάδας τῆς καὶ πῆγε 'ς τὸ χορὸ κοιν. Δὲ δὰ δανείζω 'γὼ τὰ δικά μου τ' ἀνάχρεια (= οἰκικὰ σκεύη) Πελοπν. (Γαργαλ.) Ἄ δὲ μοῦ δανείσης ἀλεύρι νὰ πάω νὰ ζυμώσω τῷ παιδιῷ μου, δὲ φεύγω Νάξ. ('Απύρανθ.) Ἦρτε καὶ τὸν ἐδάνεισα μιὰ ὀκὰ λάδι Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Δάνεισέ μου ἓνα ψωμί καὶ αἶριο, ποὺ θὰ ψῆσον, ζε τὸ φέρον (ζε = σέ, σοῦ) αὐτόθ. Τό 'χαμε δανειστοῦμε τὸ κριθάρι (=τὸ εἶχαμε δανεισθῆ) Σῦρ. Μ' ἐδάνεισε λιγούλι ψωμί κ' ἔτσι θὰ περάσω τὴν ἡμέρα Πελοπν. (Βερεστ.) "Οταν ἔης λιχῶνα, μὴ δανίης ἀλάτ' Ἦπ. (Δωδών.) Δανείζ-ζεις μου τὸ β-βωλόσυρό σ-σου γιὰ καμινιάβ-βδομά; Κῶς. Ἦρτασιν-νὰ τῷ δ-δανείω τὸ βραστάρι (ἦρθαν νὰ τοὺς δανείσω τὸ καζάνι) Γαλλικ. Ἐδάνεια τὸ σπωμί 'ς τὴν γειτόνισ-σα (ἐδάνεισα τὸ ψωμί εἰς τὴν γειτόνισσα) αὐτόθ. Μοῦ 'χε δανείσοντα μιὰ ρ-ρουβάνα (μοῦ εἶχε δανείσει ἓνα κριθινο ψωμί) Μαρτ. Δάνεισέ μ-μου ἄλλιο ἀλάδι κι αἶριο σοῦ τὸ δίω (δάνεισέ μου λίγο λάδι καὶ αἶριο σοῦ τὸ δίω) Στερνατ. Ἐδανείστηνα ἓνα μαχαίρι Μπόβ. Σὰ δανείδκεσαι, νὰ γίν'νταν λόγια (ἔταν δανειστῆς, θὰ δημιουργηθοῦν παρεξηγήσεις) Οἶν. Πόσα θρακὰλὰ ἐδανείστες με (θρακὰλὰ=ἀθρακάρια ἡ ποσότης ἀνθράκων ἡ περιεχομένη εἰς ἓν πτύον) Τραπ. Ἐδανείστα ἓνα χοινίκ' τσουπάδ' (ἐδανείσθην ἓνα χοινίκι ἀραβόσιτον) "Οφ. || Φρ. Ἀγία Κατερίνη τὸ δανείζεται τὸ νερό (κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, 25 Νοεμβρίου, συνήθως βρέχει) Πελοπν. (Δημητσ.) Δανείζω τὸ ἄρον (προσκολλῶ πρὸς θηλασμόν ἄρνιον εἰς προβατῖναν ἡ ὁποία ἔχασε τὸ ἰδ-κόν της) Σκῦρ. Δὲ δανείζει τίς θέρμες του! (ἐπὶ φιλαργύρου, ὅτι δὲν δανείζει οὔτε τὰ εἰς αὐτὸν δυσάρεστα) Πελοπν. (Γορ-τυν. Λάστ.) Συνών. Φρ. Δὲ δ ἰ ν ε ι τ' ἄ γ γ ῆ λ ο υ τ ο υ ν ν ε ρ ό. || Παροιμ.

Ἄν εἶχε ἡ κοροῦνα γνώση, | θὰ μᾶς δάνειζε καμπόση (ἐπὶ τῶν ἀνοήτων) Νίσυρ. Ἦ παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. Δανείσετε χηράδες τῷ νιόπαδρῳ φιλι (ἐπὶ προσώπων τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ ἔχουν τὰ πάντα, ζητοῦν ἀπὸ ἄλλους ποὺ ἔχουν ὀλιγώτερα) Νάξ. ('Απύρανθ.) Συνών. παροιμ. Βό η-θ α μ ε, φ τ ω χ έ, ν ἄ μ ἡ σ ο ὕ μ ε ἄ σ ω. Γυναῖκα, πότε ζήμωσες;—Τότε ποὺ δανείστηκα (ἐπὶ πτωχαλαζόνων, τῶν ὁποίων αἱ ψευδεῖς καυχῆσεις ἀποκαλύπτονται εὐκόλως) Ζάκ. Ἐγὼ φοφῶ γιὰ τὸ ψωμί κι ὁ ἄντρας μου τὸ δανείζει (ἐπὶ τῶν δαπανώντων χάριν ἐπιδείξεως ἐνῶ πένονται) Χίος. Ἦ παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. "Οσο εἶχα κ' ἔτρωγα, νό-μιζα πὼς ὁ θεὸς μ' ἐδάνειζε (ἐπὶ τῶν ἀπερισκέπτων ὀφει-λετῶν, οἱ ὁποῖοι ξοδεύουν ἀνέτως τὰ δανεισθέντα, χωρὶς νὰ

σκέπτονται διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ὀφειλῆς) Αἴγιν. || Γνωμ. 'Σ τὸν πόλεμο δὲν δανείζον ἀρματα (τὰ ἀπαραιτήτως ἀναγκαιὰ δὲν δανείζονται) πολλαχ. Δὲν δανείζον ποτὲ ἄλογο, τουφέκι καὶ γυναικα (συνών. μετὰ τὸ προηγούμεν.) πολλαχ. Σὲ θέρο δὲ δανείζον δραπάνι (συνών. μετὰ τὸ προηγούμεν.) Ἀμοργ. Σὲ τρύος δὲ δανείζον μαχαίρι (συνών. μετὰ τὸ προηγούμεν.) αὐτόθ. Σὲ δειπνο δὲ δανείζον πιρουνί (συνών. μετὰ τὸ προηγούμεν.) αὐτόθ. Σὲ δρόμο δὲ δανείζον ραβδίον (συνών. μετὰ τὸ προηγούμεν.) αὐτόθ. 'Ο σκύλλος δὲ δανείζει κόκκαλα (συνών. μετὰ τὸ προηγούμεν.) Πελοπν. (Γορτυν.) "Ὅπως ἔχει ἓνα φόρεμα μοναχά, δὲ μπορεῖ νὰ τὸ δανείσῃ (συνών. μετὰ τὸ προηγούμεν.) Πελοπν. ('Αχαΐα). Ζῶ χοντρικὸ μὴ δανείζης (συνών. μετὰ τὸ προηγούμεν.) Πελοπν. (Μεγαλόπ.) || Ἄσμ.

— Πότε μᾶς τίς δάνεισες, μαῦρε, γαττοκέφαλε;
— Πέρι τοῦτον τὸν καιρὸ, μαῦρ', ἀρκουδοκέφαλε!
Μακεδ. (Τσοτῖλ.)

"Ω βρύσες καὶ ποτάμια, δανείσετέ μου δάκρυα,
νὰ κλαίω τὸν γαλόμ - μου γιὸν ἀπὸ τὰ φυλλοκαρδία
Νίσυρ.

Βρύσες, δανείστε με νερό, δασκάλες, μοιρολόγια,
νὰ ξέρω νὰ μοιρολογῶ, νὰ κλαίω τὰ πεθαμένα
(ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Σκκμν.) Τὸ ἔσμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά.

Κὶ πάλι ξανατρέπει σου 'ς τὰ πεύκια νὰ καθίζης,
τὸ 'να τοῦ χέρι νὰ μιτῶς κὶ τ' ἄλλον νὰ δανείζης
(πεύκια = χαλιά) Λήμν.

Κόρη μ', οὐ ἄδρας σ' πέθανι, κόρη μ', οὐ ἄδρας σ' 'χάθη
κὶ τούνη δάνεισα κιρὶ κ' ἦρθα νὰ μοῦ τὸ δώσῃ,
Σκίχθ. Τὸ ἔσμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ.

'Ο ἄντρας σου ἐπέθανε κ' ἤμουν 'ς τὸ θάνατό του,
κερί, λιβάνι ἐξόδεψα κ' ἓνα φιλὶ τοῦ δάνειου
Μῆλ.

Εἰς τὴν ἀπάνω 'ειτον-νιά, εἰς τὴν ἀπόξω ρύμη,
κόρη 'ανεῖνδζει τὸ φιλί, πολλὰ ἀκριὰ πουλεῖ το
(ἀκριὰ = ἀκριβὰ) Κάρπ. ("Ἐλυμπ.) 2) Παρέχω τινὶ χρήματα ἐντόκως κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Στερνατ. Τσολλῖν.) Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.) Πόντ. ("Ἰμερ. 'Ινέπ. Κοτύωρ. Οἶν. "Οφ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: Θέλω νὰ δανειστῶ ἓνα χιλιάριον καὶ τὸ σκέπτομαι. Δανείζει εὐκόλα, ἀλλὰ παίρνει βαρὺ τόκο. 'Απὸ τὴ μιά δανεῖζεται καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ξοδεύει ἀράδα κοιν. Δὲν τὸν φθάνει ὁ μισθὸς του καὶ δανεῖζεται νὰ ζήσῃ Ἀθῆν. Δάνεισέ μου ἑκατὸ δραχμὲς νὰ πληρώσω τὸ τηλέφωνο, γιατί θὰ μοῦ τὸ κόψουν αὐτόθ. Δανειζόμουν κ' ἔτρωγα Πελοπν. (Μεσσην.) "Εἴς νὰ με δανείης μερ' κά λιφτά; Εὐβ. ("Ακρ.) Κατάρες εἶχα, θαρεῖς, ὅταν τὰ δανείζουμαν (ἐκ διηγ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Δανείστητε 'πὸ τὸν ἀδρεφό του τὸ 'Λία Πελοπν. (Ξεχώρ.) Μιά βολὰ χρωστοῦμα δεκατρεῖς χρόνοι ἓνα ἑκατόφραγο τσῆ Παρασκευοῦς κ' ἐδανείστημά δ' ἀπ' ἄλλου κ' ἐδώκαμέ τζη το Νάξ. ('Απύρανθ.) "Ας σα κἀν' ἄν κ' ἐπόρεσα νὰ δανείσκουμαι δέκα γορόσᾱ (ἀπὸ κανέναν δὲν ἐμπόρεσα νὰ δανειστῶ δέκα γρόσια) Σταυρ. 'Εγιάηρα 'ς τὸ ὅ-σεδερόφ μ-μου νὰ δανειστῶ δέκα λίρε (πῆγα στὸν ἐξάδερόφ μου νὰ δανειστῶ δέκα λίρες) Βουν. Δανείσοντά μου ζεῖτ-τες δέκα χιγ-γιάδε-λίρε, εἶχα ἀφοράσοντα ζεῖτ-το ὠρ-ριο κωράφι (ἂν μοῦ εἶχες δανείσει ἐκεῖνες τίς δέκα χιλιάδες λίρες, θὰ εἶχα ἀγοράσει ἐκεῖνο τὸ ὠραῖο χωράφι) Στερνατ. || Φρ. "Οτ' ἔχου τὰ δανείζον, ἀλλὰ ποτέ δὲ δὰ χαρίζον Στερελλ. (Φθιῶτ. Φωκ.)

"Α δανείσης, | διαφοραίνεις

καὶ νὰ σοῦ χρωστοῦν καὶ χάρη
κὶ ἂ χαρίσης, νὰ 'χες κὶ ἄλλα |
κὶ ἂ βορέσουν, νὰ σὲ πνίξουν
καὶ νὰ σὲ προδώσουν κιόλα

'Ιόνιοι Νῆσ. Δὲν εἶχε, ἂμ' ἐάνειζε (ἐπὶ ἐπιδείξεως εὐπορίας) Κάρπ. || Παροιμ. "Ὅταν δανείζετε χρήματα, εἶναι ὅλα Χριστὸς ἀνέστη, ὅταν ζητᾶτε νὰ τὰ πάρετε, εἶναι θάνατον πατήσας (ὅτι κατὰ τὸν δανεισμὸν τὰ πράγματα εἶναι εὐκόλα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ δανείου δυσάρεστα) Πελοπν. (Γύθ.) Τὸ δανεισμένο πάει γελῶδας κ' ἔρχεται κλαίοντας (συνών. μετὰ τὴν προηγούμεν.) Κέρκ. 'Η παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά.

"Ὅντες δανειζομουν, σειέμουν καὶ λυγίζομουν,
κὶ ὄντας σ' ἐπλήρωνα, τρεμοκοσκινίζομουν
(συνών. μετὰ τὴν προηγούμεν.) Πελοπν. (Λακων.) 'Η παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. "Ὅθεν ἐδανείζουμαν, ὁ Θεὸς μ' ἐγάπανε, κὶ ὅθεν ἐξεπλήρωνα, ὁ Θεὸς μοῦ 'εργίζονδανε (συνών. μετὰ τὴν προηγούμεν.) Κρήτ. (Λακίθ.) 'Η παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. Δάψ'σι μὶ κὶ θὰ 'ς τὰ δώσον 'ς τὸν κοῦρον (κοῦρος = ἐποχὴ κοῦρᾶς τῶν αἰγοπροβάτων ἐπὶ δανειζομένων οἱ ὅποιοι παραπεμπουν εἰς τὰς καλένδας τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δανείου) Στερελλ. (Φθιῶτ. Φωκ.) || Γνωμ.

Δανείζον, καλοπλήρωνα | καὶ πάλι στρέφε κ' ἔπαιρνε
(ὁ συνεπὴς εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν χρεῶν τοῦ εὐρίσκει εὐκόλως δανειστάς) Θήρ. Τὸ γνωμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ. Διὰ τὴν σημ. πβ. τοῦ 'Ησιόδ. "Εργ., 349 «Εὐ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι, | αὐτῷ τῷ μέτρῳ καὶ λώιον, αἶκε δύνῃαι, | ὥς ἂν χρηρίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὖρης».

Δανείζον καὶ ξόδευε, | τὴν διορία μὴ ξεχνᾶς
(συνών. μετὰ τὸ προηγούμεν.) ἄγν. τόπ.

Δανείσ', καλονπόρισι, | κακὸ γιὸ πανδέχει
(συνών. μετὰ τὸ προηγούμεν.) "Ηπ. (Δολιαν.) 'Ποῦ ἄδρωποσ-στενοπερίσσειτον π-παῖες με δ-δανειστής (ἀπὸ φτωχὸ μὴ δανειστής, γιατί θὰ σοῦ τὰ ζητήσῃ πίσω ἀμέσως) Κύπρ. Τὸ γνωμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά.

'Απὸ φτωχὸ μὴ δανειστής, τί σιριανάει καὶ κλαίει
(συνών. μετὰ τὸ προηγούμεν.) Πελοπν. (Γορτυν.) 'Απὸ τὸν ποῦ σοῦ λέει νὰ σὲ δανείσῃ κὶ ὅσα θέλῃς ἢ μὴ δανειστής, ἢ λίγα ὅσο βορέσης 'Ιόνιοι Νῆσ. "Ὅπως δανείξ' φτουχαῖν κὶ ὀργωους κρατυέτι ἔχ' Στερελλ. ('Αχυρ.)

Τὸν ἀγαπᾶς, μὴ δάνειζε | καὶ τὸν ποθεῖς, μὴ σύχναζε
Κρήτ. Πελοπν. (Πάτρ. κ.ά.) "Ὅπως δανείζει τῷ φτωχῷ, δανείζει τοῦ Θεοῦ Νάξ. ('Απύρανθ.)

Δανείστηκες, σκλαβώθηκες
"Ηπ. (Κωστάν. κ.ά.)

"Αν δὲν ἔχῃς πίκρα, δάνεισε παῖδες
Θράκ. ('Αδριανούπ.) κ.ά. Δανείζεις χρήματα, κάνεις ὀχτρούς, δίνεις, κάνεις ἀχάριστους Πελοπν. (Γύθ.) "Ὅπως θέλει νὰ κἀνῃ ἔχτρούς δανείζει χρήματα · δώνεις με χέρια σου καὶ παίρνεις με ποδάρια σου Ἀνάφ.

Τὰ δανᾶς, κερνᾶς | καὶ τὰ χρωστᾶς, πληρώνεις
Αἴγιν.

Νὰ μὴ χρωστᾶς σὲ πλούσιο, φτωχὸ νὰ μὴ δανείζης
Ι. Βενιζ., Παροιμ.² 169, 16. Μόνον εἰς τοὺς πλούσιους καὶ τοὺς τιμίους δανείζον Πελοπν. (Πάτρ. κ.ά.) Νὰ δανειστής, γιὰ νὰ δανείσης, θέλεις φούρκισμα (=ἀπαγχονισμόν) 'Ιόνιοι Νῆσ. Νὰν τσοῦ κλαῖς ἐκεῖνους ποῦ δανείζομαι γιὰ νὰ χαρίσουν (συνών. μετὰ τὸ προηγούμεν.) αὐτόθ. || Ἄσμ.

Μὰ δὲ δανείζει χρήματα, οὔτε φλουρὶ λογάρι,
μόνο δανείζει τὸ φιλὶ πού 'ναι ντροπὴ μεγάλη

Ἰων. (Κρήν.) 3) Ἐπὶ γυναικῶν, ἐκδίδομαι πορνεύομαι Ἦπ. Κάρπ. Κῶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Λάστ.) Πόντ. (Οἶν.) Χίος: Φρ. Γυαλ-λίξ-ζει, μ' ἐδ'-δανείξ-ζει (εἶναι ὠραία, ἀλλὰ δὲν ἐκδίδεται) Κῶς. Τὸ δανείζει (πορνεύεται) Ἦπ. Διανείζει ἄτο (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Οἶν. || Ἄσμ.

Ἐμπρός σου παίζει καὶ γελᾷ καὶ πίσω σου δανείζει Χίος.

Ἀμπρός σου παίζει καὶ ἐλᾷ καὶ ἀπίσω σου δανείζει Ἀπύρανθ.

Ἀλήθεια λέεις, Μανριανέ, καὶ ἀλήθεια ποκανκυέσαι πὼς εἶναι πιὸ μορφύτερη, ἀμ-μὴ πολλά ἀνείζει Κάρπ.

Μὴν τὴν παινεύης, Κωνσταντῇ, τὴν ὁμορφη γυναῖκα, γιατί κρυφὰ δανείζεται καὶ δὲν τὸ μαρτυροῦν Λάστ. Ἦ σημ. ἤδη Βυζαντ. Βλ. Ἑπαιν. Γυναικ., στ. 643 (ἐκδ. Κ. Krumb., 395) «καὶ ἄλλον βήχει, κακάνιζει καὶ ἄλλον τὸ κορμὶ δανείζει».

δανεικά ἐπίρρ. Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Κεφαλλ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. δανεικά Πόντ. (Σινώπ. Τραπ.) δανεικοῦ Ἀπουλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δανεικός. Ὁ τύπ. δανεικοῦ κατὰ τὰ εἰς -οῦ ἐπίρρ.

Ἐπὶ ἐπιστροφῇ, κατ' ἀνταπόδοσιν ἐνθ' ἄν.: Φρ.

Δανεικά καὶ τὰ λεφτά μας, δανεικά καὶ τσι δουλειές μας (ἐπὶ ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν ἀλληλοβοηθουμένων) Κεφαλλ. || Παροιμ. Δανεικά ξύνονται οἱ γαιδάροι (ἐπὶ ἀνικάνων ἐπαινούντων ἀλλήλους) Λεξ. Πρω. Δανεικά πὺν τρώει, ἀπὸ τὴν τσέπη του τρώει (ἐπὶ τῶν αὐταπατωμένων) Πόντ. (Σινώπ.) Ὅποιος πίνει δανεικά δυὸ φορές μεθάει (ἐπαχθέστερος ὁ δανεισμός, ὅταν γίνεται πρὸς ἱκανοποίησιν οὐχὶ ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν) Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Πὺν δειπνᾷ δανεικά, ταχιά θὰ πεινάσῃ (ἀνεπαρκῆς ἢ ὑπὸ ξένων ἐξυπηρέτησις) Λεξ. Δημητρ.

δανεικαριὰ ἢ, Κεφαλλ. (Χαβριᾶτ.) Μακεδ. (Ἀνατολικ. Βροντ.) Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Γορτυν. Δίβρ. Δυρράχ. Ἦλ. Κάμπος Λακων. Κοπαν. Μανιάκ. Μεσσην. Ὀλυμπ. Παιδεμέν. Πιάν. Πραστ. Τριφυλ. Φιγάλ. κ.ά.) δαν'καριὰ Βιθυν. (Πιστικοχ.) δαν'καριὰ Στερελλ. (Ἀχυρ.) Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δανεικός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αριὰ.

1) Ἡ ἀνταπόδοσις προσφερθείσης βοηθείας ἢ ἡ προσφορὰ βοηθείας ἐπὶ ἀνταπόδοσιν, ἢ ἀλληλοβοήθεια ἐπὶ γεωργικῶν κυρίως ἐργασιῶν Βιθυν. (Πιστικοχ.) Κεφαλλ. (Χαβριᾶτ.) Μακεδ. (Ἀνατολικ. Βροντ.) Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Γορτυν. Δίβρ. Δυρράχ. Ἦλ. Κάμπος Λακων. Κοπαν. Μανιάκ. Μεσσην. Ὀλυμπ. Παιδεμέν. Πιάν. Πραστ. Τριφυλ. Φιγάλ. κ.ά.): Βγάνω τίς δανεικαριές (ἀνταποδίδω τὴν προσφερθεῖσαν βοήθειαν) Βερεστ. Ἐπῆγα σήμερα 'ς τοῦ Κοκόνη τ'ἀμπέλι, γιὰ νὰ βγάλω κάπια δανεικαριὰ Γορτυν. Πάω -ἔχω- κάνω δανεικαριὰ (προσφέρω βοήθειαν ἐπὶ ἀνταπόδοσιν) Κοπαν. κ.ά. Σεδενόμαστε καὶ κάναμε δανεικαριές, φορτώναμε δέκα ζὰ καὶ τὰ πήγαινε ἕνας Πραστ. Σήμερα πῆγα δανεικαριὰ 'ς τ' ἀλώνι τοῦ γείτονα Γορτυν. Ἀπὸ ταχιά θ' ἀρχινήσουμε τίς δανεικαριές Γαργαλ. Κάνουμε δανεικαριές 'ς τὸ σκάψιμο Μεσσην. Μοῦ 'κανε μεροδούλια ἀπὸ δανεικαριὰ Κάμπος Λακων. Ἦρτιν σὶ μένα κι μ' ἔκαν' δαν'καριὰ κι πῆγα κι γὼ κι τ' ἔκαμα Πιστικοχ. Δανεικαριὰ θὰ κάνουμε 'ς τοῦ σπᾶς'μον μὲ τοῦ καρδάδ' μ' (σπᾶς'μον= συλλογὴ φύλλων καπνοῦ, καρδάδ' = ἀδελφόν) Βροντ. Συνών.

ἀργατεῖα 1γ, ξέλαση, σεμπριά. 2) Ἐπίμονος αἰτησις δανείου Στερελλ. (Ἀχυρ.) Πῆρι γύρα τοῦ χουργιοῦ γιὰ δανεικαριές. Ἦρθαν οἱ γύφτ' γιὰ τ'ς δανεικαριές.

δανεικαρολόγος ὁ, ἀμάρτ. δανεικαρολόος Πελοπν. (Μεσσην.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. δανεικαριὰ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λόγος, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 247 κέξ.

Ὁ ἀνταποδίδων προσφερθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐργασίαν ὑπὸ μορφὴν ἀλληλοβοηθείας, ὁ κάμων δανεικαριὰ 1.

δανεικατίζης ὁ, ἀμάρτ. δαν'κατῆς Θράκ. (Ἑλληνοχώρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δανεικός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -τίζης.

Εργάτης ἐπὶ ἀνταποδόσει ἐργασίας καὶ ὅχι ἐπὶ πληρωμῇ.

δανεικιάρικα ἐπίρρ. ἀμάρτ. δαν'κιάρ'κα Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.)

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. δανεικιάρικος.

Κατ' ἀνταπόδοσιν ἐπὶ ἐπιστροφῇ: Νά 'ρθῆς νὰ δ'λέψ'ς τρεῖς μέρις δαν'κιάρ'κα. Δαν'κιάρ'κα δ'λεύον, ἀλλὰ ντ'ξάμπα ποντέ.

δανεικολόγηση ἢ, Πελοπν. (Κυνουρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. δανεικολογῶ.

Ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δανεικολογῶ: Ἄν θέλῃς νὰ 'χουμε δανεικολόγηση, νὰ κρατῆς τὸ λόγο σου καὶ νὰ μὴν εἶσαι τσαπατσούλα. Συνών. δανεικολογιά.

δανεικολογιά ἢ, Πελοπν. (Καλάβρυτ. Δίβρ. Καρδαμ. Κίτ. Κυνουρ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. δανεικολογῶ.

Δανεικολόγηση, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Μὲ τὴ γαλομέτρα κάνομε τὴ δανεικολογιά (γαλομέτρα = δοχεῖον μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὸ γάλα) Πελοπν. (Καρδαμ.) Εἴχατε δανεικολογιές καὶ σκέσες πέρ'σι. Φέτο πὼς τὸ πάθατε καὶ δὲ μιλεῖστε; (σκέσες = σχέσεις) Πελοπν. (Κυνουρ.) β) Οἱ στενὲς φιλικὲς σχέσεις Πελοπν. (Κίτ. Μάν.): Πολλὲς δανεικολογιές ἔχετε, δὲν ξέρω τί τρέχει. Συνών. ἀλίσιβερύσι 2.

δανεικολόγος ὁ, Πελοπν. (Γορτυν. Δίβρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. δανεικολογῶ.

Δανεικαρολόγος, τὸ ὅπ. βλ.: ἐνθ' ἄν.: Σήμερα πᾶμε 'ς τὸ δικό μου χωράφι μὲ τὸ δανεικολόγο μου Γορτυν. β) Ἐπὶ ποιμένων, ὁ δανειζόμενος πρὸς τυροκομίαν τὸ γάλα τῶν προβάτων ἄλλου ποιμένου ἐνθ' ἄν. Συνών. σμίχτης.

δανεικολογῶ Πελοπν. (Καρδαμ.) δανεικολοῶ Πελοπν. (Ξεχώρ.) δανεικολογεῖσθαι Πελοπν. (Κυνουρ. Μάν.) δανεικολογεῖμαι Πελοπν. (Βασαρ. Γλαντισ. Κόκκινα Λουρ. Κοπαν. Ξηροκ.) — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δανεικός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λογῶ, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 247.

Δανείζω καὶ δανείζομαί τι παρὰ τινος ἀτόκως καὶ ἐπὶ ἀποδόσει ἢ ὑπὸ μορφὴν ἀλληλοβοηθείας ἐνθ' ἄν.: Οἱ βοσκοὶ δανεικολογᾶνε τὸ γάλα Πελοπν. (Καρδαμ.) Μὲ τὴν καρδάρα μετρᾶνε τὸ γάλα πὺν δανεικολογεῖνται συναμεταξύ τους

